

Çocuk ve Kristal Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Kristal Baykuş

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, sıcak açık kahverengi tenli, dağınık koyu kahverengi saçlı ve bir türlü yatmayan asi bir perçemi olan küçük bir çocuktur. Dağların uyuyan devler gibi yükseldiği bir köyün kıyısında yaşıyordu. Güneşli bir sabah, kırmızı sırt çantasına atıştırmalıklar ve bir harita koydu. 'Bugün yüksek patikaları keşfedeceğim,' dedi, ela gözleri merakla parlıyordu. Hardal sarısı kapüşonlu ceketini giydi ve kahverengi yürüyüş botlarının bağcıklarını sıkıca bağladı.

Leo kayalık bir patikadan tırmanırken, bir çam ağacının gölgesinde bir şey parıldadı. Diz çöktü ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Orada, soluk mavi ve mor ışıltılı kristalden yapılmış bir baykuş oturuyordu; minik kristal gagası ve pençeleri vardı. Kehribar gözleri yumuşakça parlıyor ve içinde bir kalp atışı gibi hafif gümüşü bir ışık nabız gibi atıyordu. 'Merhaba,' diye fısıldadı Leo. 'Kayıp mı oldun?' Baykuş gözlerini kırptı ve başını yana eğdi; Leo göğsünde sıcak bir karıncalanma hissetti.

Kristal baykuş bir kanadını kaldırdı ve Leo'nun zihninde yumuşak bir ses çınladı. 'Dağlardaki saklı sığınağımdan çok uzağım. Onu bulmama yardım eder misin?' Leo hemen başını salladı. 'Elbette! Ben Leo. Maceraları severim.' Baykuşun içindeki ışık daha da parladı. 'Bana Pırıltı derler. Yol kolay değil ama birlikte bulabiliriz.' Leo sırtıttı, çilleri burnunun üzerinde kırıştı ve Pırıltı'yı nazikçe omzuna aldı.

İlk zorlukları hızla akan bir derede çıktı. Basamak taşları küçük bir çocuk için birbirinden çok uzaktı. Pırlıltı'nın kristal tüyleri parıldadı. 'Sudaki desene bak,' dedi. Leo girdapları inceledi ve taşların yumuşak bir kavis oluşturduğunu gördü. Dengesini koruyarak birinden diğerine atladı. 'Çok akıllısın!' diye cıvıldadı Pırlıltı. Leo güldü. 'Sen de harika bir rehbersin!' Aralarında dostluk çoktan filizlenmişti.

Daha yukarıda, patika üçe ayrıldı. Hangi yöne gideceklerdi? Leo endişelendi. Pırıl'tı'nın kehribar gözleri parladı. 'Dağı dinle,' dedi. Leo hareketsiz durdu ve soldan gelen hafif bir uğultu duydu. 'O tarafa!' dedi. Sesi takip ettiler ve yukarı kıvrılan dar bir patika buldular. 'Nereden bildin?' diye sordu Leo. 'Sığınak, dinleyenlere şarkı söyler,' dedi Pırıl'tı. Leo iyi dinlediği için gurur duydu.

Öğlen, düz bir kayanın üzerinde dinlenmek için durdular. Leo krakerlerini Pırıltı ile paylaştı, gerçi baykuş yemiyordu. 'Bana sığınaktan bahset,' dedi Leo. Pırıltı'nın ışığı yumuşakça nabız gibi attı. 'Orası kristal baykuşlar için güvenli bir yer, dünyadan saklı. Onu ancak cesur kalpli bir dost bulabilir.' Leo'nun ela gözleri kocaman açıldı. 'Elimden geleni yapacağım,' diye söz verdi. Göğsünde sıcak bir sorumluluk duygusu yerleşti.

Patika dikleřti ve kayalıklařtı. Leo'nun bacakları ağrıyordu ama tırmanmaya devam etti. Pırlıltı omzunda yol alıyor, gümüřü parıltısı yolu aydınlatıyordu. 'Yaklařtık,' dedi Pırlıltı. 'Ama önce Fısıldayan Köprü'yü geçmeliyiz.' Leo derin bir uçurumun üzerinde dar bir tař kemer gördü. Rüzgâr içinden uğulduyordu. 'Sıkı tutun,' dedi Leo ve yavaşça, dikkatlice, adım adım yürüdü.

Diğer tarafta, yuvarlanmış kayalardan bir yığın yolu kapatıyordu. Leo onları tek başına kaldıramazdı. 'Belki başka bir yol bulabiliriz,' dedi. Pırıltı'nın ışığı titredi. 'Yeri olmayan en küçük taşı bul.' Leo aradı ve minik bir kristal çakıl taşı buldu. Onu eline aldığı anda kayalar gürledi ve düzgün bir merdiven haline geldi. 'Takım çalışması!' diye sevindi Leo. Pırıltı'nın kehribar gözleri parıldadı. 'Dağın sırlarını öğreniyorsun.'

Akşam gökyüzünü pembe ve altın rengine boyarken yüksek bir çayıra ulaştılar. Leo'nun karnı guruldadı. 'Acıktım,' diye itiraf etti. Pırlıltı'nın ışığı biraz söndü. 'Ben yemek yiyemem ama seni sıcak tutabilirim.' Baykuş ona sokuldu ve Leo hafif bir sıcaklık hissetti. Son elmasını yedi ve kendini daha iyi hissetti. 'Sağ ol, Pırlıltı. Sen bana bakıyorsun, ben de sana bakacağım.' Pırlıltı'nın parıltısı minik bir güneş gibi parladı.

Gece çöktü ve yıldızlar binlerce kristal baykuş gibi parıldadı. Leo soğuk rüzgârda titredi. Pırıltı, 'Şu mağarada dinlenebiliriz,' dedi. İçeride Leo ceketini yere serdi. Pırıltı yanına kıvrıldı, yumuşak ışığı bir gece lambası gibi titriyordu. 'Korkuyor musun?' diye fısıldadı Leo. 'Hayır,' dedi Pırıltı. 'Sen buradayken hayır.' Leo gülümsedi ve gözlerini kapattı; kendini güvende ve küçük dostuna karşı sorumlu hissediyordu.

Şafakta Leo, Pırlıtlı'nın heyecanlı cıvıltısıyla uyandı. 'Bugün sığınağa ulaşıyoruz!' Son zirveye tırmandılar. Leo'nun kalbi, tepeye yaklaştıkça hızla çarpıyordu. Ama zirveyi kalın bir sis kaplamıştı. 'Hiçbir şey göremiyorum!' diye bağırdı Leo. Pırlıtlı, 'Pençemi tut ve güven,' dedi. Leo tuttu ve sis perdeler gibi aralandı, aşağıda saklı bir vadiyi ortaya çıkardı. 'Buldular!' diye bağırdı Leo, sevinçle zıplayarak.

Vadide, kadim taşlardan bir halka yumuşak bir ışıkla parlıyordu. Pırıltı'nın kristal tüyleri her zamankinden daha parlak ışıldadı. 'Burası benim yuvam,' dedi. 'Beni sağ salim geri getirdin, Leo. Teşekkür ederim.' Leo'nun boğazında bir yumru oluştu. 'Sen olmasan bunu başaramazdım.' Pırıltı yanağını okşadı. 'Sözünü tuttun. Cesur ve nazıktın. Dostluk demek budur.' Leo'nun gözleri mutlu yaşlarla parladı.

Pırlıtlı, Leo'yu küçük bir kristal yuvaya götürdü. 'Bu sığınak gizli. Onu koruyup güvende tutacak mısın?' Leo ciddiyle başını salladı. 'Söz veriyorum, Pırlıtlı. Bu yeri kimseye asla söylemeyeceğim ve seni ve yuvanı her zaman koruyacağım.' Pırlıtlı'nın ışığı sıcakça nabız gibi attı. 'O zaman sen gerçek bir dostsun, Leo. Ve sorumluluğunu bilen bir dost.' Leo gülümsedi, gururlu ve büyümüş hissetti. Söz tutmanın önemli olduğunu biliyordu.

Güneş batarken Pırlıtlı, 'Artık eve gitmelisin. Ama yine buluşacağız,' dedi. Leo kristal baykuşa nazıkçe sarıldı. 'Geri gelip seni ziyaret edeceğim. Söz veriyorum.' El sallayarak vedalaştı ve kalbi dolu dolu dağdan aşağı indi. Pırlıtlı'nın gümüşü parıltısı arkasında soldu ama Leo dostunu asla unutmayacağını biliyordu. Anıyı bir hazine gibi yanında taşıdı.

Eve döndüğünde Leo kırmızı sırt çantasını askısına astı. Annesi, 'Güzel bir macera mıydı?' diye sordu. Leo gülümsedi, çilleri kırıştı. 'En güzeli,' dedi. Pırlı'tan bahsetmedi, çünkü söz sözdür. Ama bazen geceleri dağlara bakar ve minik bir gümüşü parıltı görürdü. Pırlı'nın onu gözettiğini biliyordu, tıpkı onun da sığınağı her zaman gözeteceğı gibi.

Leo, başkalarını korumanın sorumluluk almak ve sözünü tutmak demek olduğunu öğrendi. Her hafta Pırlıtlı'yı ziyaret etmek için dağa tırmandı, küçük hediyeler ve köyden hikâyeler getirdi. Her ziyarette dostlukları daha da güçlendi. Kristal baykuşun gizli sığınağı dağlarda saklı, güvende kaldı. Ve Leo, gerçek dostluğun ve sorumluluğun el ele gittiğini biliyordu, tıpkı bir çocuk ve kristal baykuşu gibi.